

De bestaa af en enten $4\frac{1}{4}$ eller $8\frac{1}{2}$ Tomme tyk Hvelving af brændte Sten og kun sjældnere af raa Sten, omgivet af Murværk, der ikke sjældent er af brændte, men dog hyppigt af raa Sten, og deri ere Trækrørene, som nu altid bruges, indlagte. Hvelvingen af brændte Sten synes sjældnere opmuret med Kalk, men hyppigst med raa Ler; det er imidlertid ikke ualmindeligt, at der ikke er foretaget nogen egentlig Muring i Hvelvingen, men at Buen snarere beres af de overliggende Jernankere. Den Del af Murværket, der ligger over Trækrørene, bestaar af Sten paa Fladen i en Tykkelse, der varierer fra $4\frac{1}{4}$ til $8\frac{1}{2}$ Tomme. Trækrørene ere meget snevre, som oftest $4\frac{1}{2}$ Tomme vide, Røgafledningsrør fra Dvøens Bagside ud til Skorstenen; de ligge ovenpaa Hvelvingen og dannes ved det omgivende Murværks Opmuring; de sætte sig let til med Glandsesod og løs Sod og brænde hvert Dieblit ud, og det omgivende Murværk maa derfor have tilstrækkelig Kraft til at bevare dem mod Sprængning. Saa snart en ny opført Dvø tages i Brug, revner som oftest det raa Murværk, hvad der vel i og for sig ingen Fare indeholder, saalænge Hvelvingen holder sig, men naar der ved Dvøens fortsatte Brug falder Sten ud af denne, kan Flammen slaa igjennem; er det omgivende Murværk opført godt af brændte Sten, muret i Kalk, kan Dvøen benyttes i forholdsvis lang Tid, efterat Dele af Hvelvingen ere faldne ned. Det raa Murværk er derhos tilbøieligt til at aabne sig over Trækrørene; og medens et overliggende Lag Sand vel kan forhindre Ildens Udbredelse herigjennem, maa et Lag Ler for at gjøre Nytte have en forholdsvis større Tykkelse, da dette ogsaa slaaer Keener; men om Sand end ved at fylde Keernerne forhindrer Brandfare, maa dog bemærkes, at det adelægger Dvøen, idet det virker som en Kile i Keernerne, naar disse ved Dvøens Afkjøling trække sig sammen. Det staar i det Hele slet til med Dvøenes Vedligeholdelse, idet de hyppigt bruges i længere Tid, efter at hele Dele af Hvelvingen ere faldne ned, og dels er det kun undtagelsesvis, at Brandsynet opdager dette, dels har i mange Egne Brandsynet aldeles ikke Tid for, at dette er farligt, idet de nemlig antage, at det er det omgivende Murværk, der skal holde Dvøen. Uagtet Tykkelsen frembyde Dvøene saaledes væsentlige konstruktive Mangler, som hyppigt foregøges ved slet Murarbejde. I Omegnen af Varde havde Direktionen saaledes Leilighed til at se, at der ved en under Opførelse værende Dvø i stort Omfang blev benyttet halve Sten og Brokker, og at navnlig Forsiden, hvis øvre Fortsættelse dannede den ene Skorstensvæg, bestod af større og mindre Brokker, der vare murede sammen hulter tilhulter uden Forbandt til en Tykkelse af

over 8 Tommer med en Mængde Abninger helt igjennem; Dvøens Øverste Gæbende nogle Steder $\frac{1}{4}$ Tomme fra Forsiden; Mureren undskyldte sig med, at saaledes murede han altid Bagerovne, og naar han klinede den til med Kalk, blev den tæt; han bestemte sig dog godvillig til at mure den om, da Cieren, efter at have faaet Manglerne paaviste, negtede at modtage den.

Bagerovne til Næringsbrug opføres ganske som Husovne, og det er enestaaende Undtagelser, at de ere forsynede med de i Loven paabudte dobbelte Hvelvinger; ogsaa med deres Vedligeholdelse staar det hyppigt meget slet til.

Dvøens Styrke beror paa den nedre Hvelving, der maa være istand til at modstaa saavel Aldningen som den stærke Dampspænding, der kan udvikle sig under Bagningen, og naar denne er $8\frac{1}{2}$ Tomme tyk af brændte Sten, muret i Kalk, behøves det omgivende Murværk egentlig kun for at holde paa Varmen og for at rumme og styrke Trækrørene, og det bliver derfor Hensynet til Trækrørene, der bestemmer den øvrige Konstruktion; over Trækrørene maa der nødvendigvis mindst være $4\frac{1}{4}$ Tomme Murværk, men dette er ogsaa tilstrækkeligt, naar Murværket er af brændte Sten; ved Bagerovne til Næringsbrug maa paa Grund af den stadige Benyttelse Trækrørene være særligt beskyttede; men dette formenes at kunne ske tilstrækkelig forsvarligt, naar blot den halve Stens Murværk over dem er muret som Stik eller i Hvelving; hvor en Landmurer muligens ikke forstaar dette, kan han opmure sin Dvø som en Husovn og bagefter lægge en halv Stens Hvelving.

Uagtet Loven paabyder, at Bagerovne skulle anbringes saaledes, at de kunne eftersees fra alle Sider, er det meget almindeligt ikke blot ved Husbagerovne, men ogsaa ved Bagerovne til Næringsbrug, at Vangerne forlænges med $\frac{1}{2}$ Stens Mur op til det overliggende Loft, saa at der fremme kommer et aflukket Rum til Tørring, en Tørreovn, eller et Opbevaringssted, hvortil der er Afgang enten ved en Lem i Siden af den forhøiede Vange eller ved, at der er en løs Lem paa Loftet, hyppigt i Dvøens hele Udstrækning, selv naar Bygningen har Straataag. Denne Indretning, der i gammel Tid var meget almindelig, men senere synes at have været sjældnere, er i de senere Aar i saa stærk Tiltagen ved Bagerier til Næringsbrug paa Sjælland, at der vistnok er al Grund til at skride ind mod den og paabyde, at saadanne Rum skulle være overhvalvede; naar Hvelvingen blot er $4\frac{1}{4}$ Tomme tyk, og Dørene slutte ordentligt, vil den sikkert være tilstrækkelig til at kvæle Ilden eller i hvert Fald til at begrænse den, indtil Slutningsforanstaltninger kunne træffes.